

end at den Tid maa være forbi, da hvilken-
sommelst Indskrænkning skulde være nødvendig
paa Kjøbenhavns Vegne ligeoverfor Frederiks-
berg. Jeg er fuldkommen overbevist om, at
man burde gjøre dette Skridt videre, og sige,
at der i en Rayon af 2—3 Mil omkring Kjø-
benhavn skulde være fuldstændig Næringsfrihed.
Det var naturligt, efter som ikke alene Kjøben-
havn er taget til og tager til i et saadant
Overmaal, at det er meget tvivlsomt, om det
er ønskeligt at fremme den paa nogensomhelst
Maade, og paa den anden Side maa man
lægge Mærke til, at den almindelige Klage fra
Kjøbenhavn gaaer ud paa, at den indre By
er saa stærkt sammenbygget, at Sundheden lider
derunder. Paa hvilken anden Maade skal dette
forandres, end ved at det bliver let, ikke alene
for den Arbejder, der hver Dag vandrer paa
sin Fod til sit Arbejde og tilbage igjen om
Aftenen — thi han kan ikke boe langt borte —
men ogsaa for Værkstederne med deres tilhørende
Arbejdere, at forlægges bort fra Kjøbenhavn.
Det er den eneste Maade, hvorpaa disse Sund-
hedsklager, hvis der igrigt er Noget i dem,
kunne ophøre, og det vil være den eneste Maade,
hvorpaa de Steder, hvor Befolkningen er trængt
sammen, kunne blive Gjenstand for Nedrivning.
At disse sammensnudede Bygninger staae i
Midten af Byen, betyder ikke Noget, ja det
betyder mindre end Intet, thi den kraftige og
stærke Befolkning, som er istand til at svare
en, om end kun lav Huusleie, flytter ud og
kaster den usleste Befolkning, som eksisterer, ind
paa Byen. Midt i London finder man den
usleste Befolkning i hele Staden, og det alene
fordi den der kan leve jammerligt men billigt
i de dybe Kjældere. Naar Kjøbenhavnerne i
Sandhed ville deres eget Vel, som de søge ved
alle disse Foranstaltninger, der efter min Me-
ning ere mere til Fornøielse end til Nytte, saa
lad hele Egnen ligetil Frederiksberg og Lyngby
faae Lov til at blive fri; der vil da maa-
ske komme en Befolkning, som ikke befinder
sig vel herinde i Byen, men som kan leve bedre
derude og som maaskee der ved sin Bindslibe-
lighed kan komme i Veiret. Jeg opfordrer
altsaa til, at man slutter sig til Lovudkastet i
Befolkningens og Kjøbenhavns Interesse, og
følger dets Princip. Naar man hver Dag

læser de saakaldte Politivetsdomme, kommer
man til at sige: Lad der dog være Steder,
hvor Piger kunne gaae med deres Kurve paa
Armen, uden at være udsatte for at blive kjørte
over; lad de stakkels Droschekudste finde Ste-
der, hvor deres Droschler kunne staae forspændte,
— og forspændte ere de igrunden, selv naar
den ene Skagle er spændt fra; thi Hesten kan
da trække Vognen i Stængerne — medens de
spise deres Frokost! Kjøbenhavn har nu faaet
den Intention at have det pænt, og Politivets-
dommerne beskæftige sig dagligt med Smaa-
ting, Løser og Langkaal; men er det rigtigt
for Kjøbenhavn, saa lad dog dens Borgere
have Lov til at ned sætte sig i Nærheden, hvor
de kunne erhverve sig deres Livsophold uden
alle disse Betingelser. Jeg troer, at Sagen
er simpel og naturlig, og den hænger nøie
sammen med Loven om Næringsfrihed. Vi
vilde forsømme at udvikle denne Lov baade i
Aand og Bogstav, dersom vi modsatte os en
Lov af denne Art.

C. B. Nimestad: Jeg kan i næsten
Alt, hvad der er blevet sagt af den ærede sidste
Taler, være aldeles enig med ham. Jeg vilde
for mit Bekommende ønske, at vi kunde gjøre
hele Landet til en eneste Kjøbstad; thi saa
havde vi slet ingen Kjøbstæder, og det er vist-
nok den hele Ulykke med Hensyn til den frie
Udvikling, at vi gjøre Forstjel paa Kjøbstad og
Land. Vil man fastsætte et saa urokkeligt Pom-
rium som Roms og gjøre en saa uhykkelig Udtil-
lelse ved et Belte omkring Bjerne, som sleet er
ved Næringsloven af 29de Decbr. 1857, saa er
det, hvad der er klart udtalt af den ærede fore-
gaaende Taler, hverken i Næringsfrihedens el-
ler i Næringslovens Aand og Bogstav, og det
forekommer mig at være noget af det Aller-
urimeligste, man kan gjøre. Det Stykke Land,
som blev kaldt „fredlyst“ omkring Bjerne, har
været til stor Skade; det er det Stykke Land,
hvormed Kjøbstæderne hidtil have flaaet sig til-
taals, istedetfor at gjøre, hvad de skulde, nem-
lig selv anlægge de Handelspladser rundt om-
kring, som de nu have klaget over i nogle
Aar. Det er Kjøbstædernes egen Skyld, naar
de ikke have faaet den fulde Gavn af Nærings-
loven, fordi de ved det Tryk, som de lagde